

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים-statement מימרא-challenge קושיא-question שאלה-answer תירוץ-proof ראיה!</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>
--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא קשיא: כאן שמת לו מת בי"ד וקברו בי"ד, כאן שמת לו מת בי"ג וקברו בי"ד, מת לו מת בי"ד וקברו בי"ד - יום מיתה תופס לילו מדאורייתא, מת לו מת בי"ג וקברו בי"ד - יום קבורה מדרבנן אינו תופס לילו אלא מדרבנן.	רב מרי:										◊
ואלא הא דקתני	רב אשי לרב מרי:	◊									
תדע, שהרי אמרו: אונן טובל ואוכל את פסחו אבל לא בקדשים	אמר לו ר"ש:	◊									
נימא ליה: קאמינא לך אנא יום מיתה דאורייתא, ואמרת לי את יום קבורה דרבנן		◊									
קשיא.											
לא קשיא: כאן שמת קודם חצות, כאן שמת לאחר חצות, קודם חצות דלא איחזי לפסח - חיילא עליה אנינות, אחר חצות דאיחזי לפסח - לא חיילא עליה אנינות.	אביי:										◊
ומנא תימרא דשני ליה בין קודם חצות בין לאחר חצות?		◊									
(ויקרא כא) לה יטמא - מצוה, לא רצה - מטמאין אותו על כרחו, ומעשה ביוסף הכהן שמתה אשתו בערב הפסח ולא רצה ליטמא, ונמנו אחיו הכהנים וטימאוהו בעל כרחו	דתניא:										◊
(במדבר ו) ולאחותו - מה ת"ל? הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת, יכול יטמא? אמרת: (במדבר ו) לא יטמא, יכול כשם שלא יטמא לאחותו כך אין מטמא למת מצוה? ת"ל: ולאחותו, לאחותו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה	ורמינהו:	◊									
לאו ש"מ: כאן קודם חצות, כאן לאחר חצות.											◊
ממאי? דילמא לעולם אימא לך: אידי ואידי אחר חצות, והא רבי ישמעאל והא ר"ע											◊
לה יטמא - רשות, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]	◊									
חובה	רבי עקיבא:	◊									
לא ס"ד, דרישא דההיא ר"ע קתני להו											◊
(במדבר ו) נפש - אלו הקרובים, מת - אלו הרחוקים לאביו - אינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו - היה כהן והוא נזיר, לאמו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה לאחיו - שאם היה כ"ג והוא נזיר, לאחיו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה ולאחותו - מה ת"ל? הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת, יכול יטמא? אמרת: לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחותו כך אינו מטמא למת מצוה? תלמוד לומר: ולאחותו, ולאחותו לא יטמא, אבל יטמא הוא למת מצוה.	דתניא, רבי עקיבא:										◊
אידי ואידי אחר חצות, ול"ק: כאן קודם ששחטו וזרקו עליו, כאן לאחר ששחטו וזרקו עליו.	רבא:										◊
אחר ששחטו וזרקו את דמו מה דהוה הוה	רב אדא בר מתנה לרבא:	◊									
אכילת פסחים מעכבא מדרבה בר רב הונא	א"ל רבינא:										◊
ציית מאי דקאמר לך רבך.	א"ל: [רבא]										◊
מאי דרבה בר רב הונא?											◊
יום שמועה כיום קבורה - למצות שבעה ושלישים, ולאכילת פסחים - כיום ליקוט עצמות, אחד זה ואחד זה טובל ואוכל בקדשים לערב	דתניא:										◊
יום שמועה כיום קבורה למצות שבעה ושלישים, ולאכילת פסחים כיום ליקוט עצמות	הא גופא קשיא, אמרת:	◊									
מכלל דיום קבורה אפילו לערב נמי לא אכיל											◊
אחד זה ואחד זה טובל ואוכל בקדשים לערב	והדר תני:										◊
תנאי היא	רב חסדא:										◊
ל"ק: כאן ששמע שמועה על מתו סמוך לשקיעת החמה, וכן שליקטו לו עצמות סמוך לשקיעת החמה, וכן שמת לו מת וקברו סמוך לשקיעת החמה, וכאן לאחר שקיעת החמה	רבה בר רב הונא:										◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-טבול יום	ממרא	מאן דאמר	Talmud Navigator													
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
לאחר שקה"ח מאי דהוה הוה									⚡						⊠	ק:
אלא ש"מ: אכילת פסחים מעכבא.															⊠	ק:
מאי אחד זה ואחד זה? ה"ק: אחד יום שמועה ואחד יום ליקוט טובל ואוכל בקדשים לערב.		רב אשי:													⊠	ק:
והא דרב אשי בדותא היא, מכדי עלה קאי, זה וזה מיבעי ליה? אלא ש"מ בדותא היא.															⊠	ק:
ומאי תנאי?															⊠	ק:
עד מתי מתאונן עליו? כל היום		דתניא: [חכמים]													⊠	ק:
כל זמן שלא נקבר		רבי:													⊠	ק:
במאי עסקינן?															⊠	ק:
אילימא ביום מיתה															⊠	ק:
מי איכא דלית ליה דיום מיתה דתפיס לילו מדרבנן?															⊠	ק:
כל זמן שלא נקבר		ותו, רבי:													⊠	ק:
הא קברו אישתרי ליה, ומי איכא דלית ליה (עמוס ח) ואחריתיה כיום מר?															⊠	ק:
איום קבורה קאי.		רב ששת:													⊠	ק:
השומע על מתו והמלקט עצמות - טובל ואוכל בקדשים לערב		מתקיף לה רב יוסף, אלא הא דקתני:													⊠	ק:
מכלל דיום קבורה אפילו לערב נמי לא אכיל															⊠	ק:
הא מני?															⊠	ק:
עד מתי מתאוננין עליו? כל אותו היום ולילו		אלא תריץ: [חכמים]													⊠	ק:
כל זמן שלא נקבר, אבל נקבר - בלא לילו.		רבי:													⊠	ק:
אמרוה קמיה דר' ירמיה															⊠	ק:
גברא רבה כרב יוסף לימא הכי לימא דרבי לקולא		אמר: [רבי ירמיה]													⊠	ק:
עד מתי מתאונן עליו? כל זמן שאינו נקבר אפילו מכאן ועד עשרה ימים, דברי רבי		והתניא: [רבי]													⊠	ק:
אין מתאונן עליו אלא אותו היום בלבד		חכמים:													⊠	ק:
עד מתי הוא מתאונן עליו? כל אותו היום בלא לילו		אלא תריץ הכי: [חכמים]													⊠	ק:
כל זמן שלא נקבר, ואם נקבר - תופס לילו.		רבי:													⊠	ק:
אמרוה קמיה דרבא:															⊠	ק:
מדקאמר רבי: יום קבורה תופס לילו מדרבנן, מכלל דיום מיתה תופס לילו מדאורייתא		[רבא]													⊠	ק:
וסבר רבי אנינות לילה דאורייתא?		[רבא]													⊠	ק:
(ויקרא י) הן היום אני - היום אסור ולילה מותר, ולדורות בין ביום ובין בלילה אסור, דברי רבי יהודה		והתניא: [רבי יהודה]													⊠	ק:
אנינות לילה אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים		רבי:													⊠	ק:

מקרא-kev: ♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

זבחים-טבול יום	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
לעולם דרבנן היא, וחכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה.											!		◊	ק:	
(ויקרא י) כי כן צויתי, כאשר צויתי, כאשר צוה ה'	תנו רבנן:												■	◊	קא.
כי כן צויתי - באנינות יאכלוה													■	◊	קא.
כאשר צויתי - בשעת מעשה אמר להן													■	◊	קא.
כאשר צוה ה' - לא מאליי אני אומר.													■	◊	קא.
מפני אנינות שרפוה, לכך נאמר כאלה	ורמינהי:											⚡	◊	קא.	
לא קשיא: הא רבי נחמיה, הא רבי יהודה ורבי שמעון	שמואל:											!	◊	קא.	
מפני אנינות שרפוה, לכך נאמר כאלה, דברי רבי נחמיה	דתניא: [רבי נחמיה]											⚡	!	◊	קא.
מפני טומאה נשרפה, שאם אתה אומר: מפני אנינות נשרפה, היו לשלשתן שישרפוה, ד"א: היו ראוי לאוכלן לערב, ד"א: והלא פינחס היה עמהן.	רבי יהודה ור"ש:											⚡	!	◊	קא.
אידי ואידי רבי נחמיה, ולא קשיא: כאן בקדשי שעה, כאן בקדשי דורות.	רבא:												!	◊	קא.
רבי נחמיה היכי מתריץ להני קראי, ורבנן היכי מתרצי להו להני קראי?												⚡		קא.	
מדוע לא אכלתם - אמר לו משה לאהרן: שמא נכנס דמה לפני ולפנים?	רבי נחמיה מתריץ להו הכי:											⚡	!	◊	קא.
אמר לו: (ויקרא י) הן לא הובא את דמה												!	!	קא.	
שמא חוץ למחיצתה יצאת?												⚡	!	קא.	
אמר לו: בקדש היתה												!	!	קא.	
ודלמא באנינות אקריבתוה ופסלתוה?												⚡	!	קא.	
אמר לו: משה, וכי הם הקריבו? אני הקרבתי?												!	!	קא.	
וא"ל: הן לא הובא את דמה ובקדש היתה, אכול תאכלו אותה כאשר צויתי באנינות יאכלוה												⚡	!	◊	קא.
אמר לו: (ויקרא י) ותקראנה אותי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה' שמא לא שמעת אלא בקדשי שעה, דאי בקדשי דורות, ק"ו ממעשר הקל, ומה מעשר הקל אמרה תורה: (דברים כו) לא אכלתי באוני ממנו, בקדשי דורות לא כל שכן												!	!	◊	קא.
מיד: (ויקרא י) וישמע משה וייטב בעיניו, הודה ולא בוש משה לומר לא שמעתי, אלא אמר שמעתי ושכחתי.												■	!	◊	קא.
ור"י ור"ש היכי מתרצי להו?													⚡	קא.	
הכי מתרצי להו:	[רבי יהודה ורבי שמעון]												!	◊	קא.
(ויקרא י) מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקודש - שמא נכנס דמה לפני ולפנים?												⚡	!	◊	קא.
אמר לו: (ויקרא י) הן לא הובא את דמה												!	!	קא.	
שמא חוץ למחיצתה יצאת?												⚡	!	קא.	
אמר לו: הן בקודש היתה												!	!	קא.	
ודילמא באנינות אקריבתוה ופסלתוה?												⚡	!	קא.	
אמר לו: משה, הן הקריבוה דפסלה בהו אנינות? אני הקרבתי												!	!	קא.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מבואה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ⚡ קושיא- question-שאלה ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-kev:	

זבחים-טבול יום	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator											
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
ודילמא אגב מררייכו פשעתו בה ואיטמאי?			⚡	!										קא:
אמר לו: משה, כך אני בעיניך שאני מבזה קדשי שמים? ותקראנה אותי כאלה, ואפילו אלה וכאלה אין אני מבזה קדשי שמים			!	!										קא:
אמר לו: ואי הן לא הובא את דמה ובקודש היתה, אכול תאכלו אותה בקודש כאשר צויתי באנינות יאכלוה			⚡	!										קא:
אמר לו: שמא לא שמעת אלא בלילה? דאי ביום, ק"ו ממעשר הקל, ומה מעשר הקל אמרה תורה: (דברים כו) לא אכלתי באוני ממנו, קודש חמור לא כל שכן			!	!										קא:
מיד: וישמע משה וייטב בעיניו, לא בוש משה לומר לא שמעתי, אלא שמעתי ושכחתי			■	!										קא:
איבעי להו לשהוייה ולמיכלא באורתא				⚡										קא:
טומאה באונס באתה.				!										קא:
בשלמא לרבנן, היינו דכתיב היום, אלא לרבי נחמיה מאי היום?					⚡									קא:
חובת היום.				!										קא:
בשלמא לרבי נחמיה, היינו דכתיב הן היום, אלא לרבנן מאי הן היום?					⚡									קא:
ה"ק: הן הקריבו? אני הקרבתי.				!										קא:
היו לשלשתן שישרפו.	אמר מר:											■		קא:
מאי שלשתן?												^		קא:
(ויקרא י) ואת שעיר החטאת דרש דרש משה, שעיר - זו שעיר נחשון חטאת - זו חטאת שמיני, דרש - שעיר של ראש חודש, יכול שלשתן נשרפו? ת"ל: והנה שורף, אחד נשרף ולא שלשתן נשרפו.	דתניא:			!	■									קא:
דרש דרש - שתי דרישות למה?												^		קא:
אמר להו: מפני מה חטאת זו נשרפה ואלו מונחות?				!										קא:
ואיני יודע איזהו, כשהוא אומר: (ויקרא י) ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה, הוי אומר: זה שעיר של ראש חודש.					■									קא:
שפיר קאמרי ליה												⚡		קא:
רבי נחמיה לטעמיה												!		קא:
קדשי שעה לא פסלה בהו אנינות.	דאמר: [רבי נחמיה]			!	■									קא:
היה לו לאכלה לערב.	אמר מר:											■		קא:
שפיר קאמרי ליה												⚡		קא:
אנינות לילה דאורייתא.	קסבר: [רבי נחמיה]			!	■									קא:
דבר אחר: והלא פינחס היה עמהן.												■		קא:
שפיר קאמרי ליה												⚡		קא:
סבר לה כרבי אלעזר	[רבי נחמיה]			!										קא:
לא נתכהן פינחס עד שהרגו לזמרי, דכתיב: (במדבר כה) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם.	דא"ר א"ר חנינא:			!	■	◆								קא:
עד ששם שלום בין השכטים, שנאמר: (יהושע כב) וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל וגו'.	רב אשי:			!	■	◆								קא:
ואידך נמי והכתיב: והיתה לו ולזרעו אחריו												⚡		קא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה- question- answer-! תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-<u>key</u>:	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator											
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כי כתיב ההוא - בברכה הוא דכתיב.	[רב אשי]												קא: ◇
ואיך נמי הא כתיב. וישמע פינחס הכהן													קא: ♣
ההוא ליחס זרעו אחריו. הוא דאתא	[רבי אלעזר]												קא: ◇
משה רבינו כהן גדול וחולק בקדשי שמים היה, שנאמר: (ויקרא ח) מאיל המלואים למשה היה למנה.	רב:												קא: ◇
והלא פינחס היה עמהן	מיתבי:												קא: ♣
ואם איתא, לימא: והלא משה רבינו היה עמהן													קא: ♣
דילמא שאני משה, דטריד בשכינה													קא: ◇
משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד.	דאמר מר:												קא: ♣
(ויקרא כא) לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל - אם נאמרו קדשי קדשים למה נאמר קדשים קלים? ואם נאמרו קדשים קלים, למה נאמר קדשי קדשים? אילו לא נאמר קדשים קלים, הייתי אומר: קדשי קדשים הוא דאכל שהרי הותרו לזר ולהן, קדשים קלים לא יאכל ואילו לא נאמרו קדשי קדשים, הייתי אומר: בקדשים קלים יהא אוכל שהן קלים, בקדשי קדשים לא יהא אוכל, לכך נאמרו קדשי קדשים ולכך נאמר קדשים קלים	מיתבי:												קא: ♣
שהרי הותרו לזר ולהן	קתני מיהא:												קא: ♣
לאו משה													קא: ♣
לא, בבמה לזר, וכדברי האומר: יש מנחה בבמה.	רב ששת:												קא: ◇
מרים מי הסגירה? א"ת משה הסגירה, משה זר הוא, ואין זר רואה את הנגעים וא"ת אהרן הסגירה, אהרן קרוב הוא, ואין קרוב רואה את הנגעים אלא כבוד גדול חלק לה הקב"ה למרים, אותה שעה: אני כהן ואני מסגירה, אני חולטה ואני פוטרה	מיתבי:												קא: ♣
משה זר ואין זר רואה את הנגעים	קתני מיהת:												קב: ♣
שאני מראות נגעים, דאהרן ובניו כתובין בפרשה.	רב נחמן בר יצחק:												קב: ◇
חמש שמחות היתה אלישבע יתירה על בנות ישראל: יבמה מלך, אישה כהן גדול, בנה סגן, בן בנה משוח מלחמה, ואחיה נשיא שבט, ואבילה על שני בניה	מיתבי:												קב: ♣
יבמה מלך	קתני מיהת:												קב: ♣
מלך אין, כ"ג לא													קב: ♣
אימא: אף מלך.													קב: ♣
כתנאי:													קב: ♣
(שמות ד) ויחר אף ה' במשה - רבי יהושע בן קרחה אומר: כל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם	[רבי יהושע בן קרחה]												קב: ♣
אף זה נאמר בו רושם, שנאמר: (שמות ד) הלא אהרן אחיך הלוי, והלא כהן הוא הכי קאמר, אני אמרתי: אתה כהן והוא לוי, עכשיו הוא כהן ואתה לוי	רבי שמעון בן יוחי:												קב: ♣
לא נתכהן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד	חכמים:												קב: ♣
לא פסקה כהונה אלא מזרעו של משה, שנאמר: (דברי הימים א כג) ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבת הלוי, ואומר: (תהלים צט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו.	יש אומרים:												קב: ♣
מאי ואומר?													קב: ♣
וכי תימא, לדורות הוא דכתיב, ואומר: משה ואהרן בכהניו.													קב: ♣
וכל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם? והכתיב: (שמות יא) ויצא מעם פרעה בחרי אף, ולא א"ל ולא מידן													קב: ♣

מקרא-kev: central point for summary and review-הזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- disputants-חולקים- statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סטרו ויצא.	ריש לקיש:											קב.
ומי אמר ר"ל הכי?												קב.
והכתיב: (שמות ז) ונצבת לקראתו על שפת היאור, ואמר ר"ל: מלך הוא והסביר לו פנים	[ריש לקיש]											קב.
רשע הוא והעזו פניך בן	רבי יוחנן:											קב.
איפוך.												קב.
לעולם תהא אימת מלכות עליך, דכתיב (שמות יא) וירדו כל עבדיך אלה אלי, ואילו לדידיה לא קאמר ליה.	רבי ינאי:											קב.
מהכא: (מלכים א' יח) ויד ה' היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב.	רבי יוחנן:											קב.
בקש משה מלכות ולא נתנו לו, דכתיב: (שמות ג) אל תקרב הלום, ואין הלום אלא מלכות, שנאמר: (שמואל ב' ז) מי אנכי ה' אלהים וגו' כי הביאתני עד הלום.	עולא:											קב.
יבמה מלך	מתיב רבא, רבי ישמעאל:											קב.
לו ולזרעו קאמר.	רבא:											קב.
וכל היכא דכתיב הלום לדורות הוא?												קב.
והא גבי שאול דכתיב: (שמואל א' י) הבא עוד הלום איש, הוא אין, זרעו לא												קב.
איבעית אימא: הא הוה איש בשת.												קב.
ואיבעית אימא: שאני שאול, דאפי' בגויה לא קאי' כדרכי אלעזר אמר רבי חנינא												קב.
בשעה שפוסקים גדולה לאדם, פוסקים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות, שנאמר: (איוב לו) לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וגו', ואם הגיס דעתו - הקב"ה משפילו, שנאמר: (איוב לו) ואם אסורים בוקים ילכדון בחבלי עוני.	דאמר רבי אלעזר אמר רבי חנינאי:											קב.
בעלי מומין, בין בעלי מומין כו'.												קב.
מנא ה"מ?												קב.
(ויקרא ו) כל זכר - לרבות בעלי מומין	דת"ר:											קב.
למאי?												קב.
אי לאכילה												קב.
הרי כבר נאמר: (ויקרא כא) לחם אלהיו מקדשי הקדשים יאכל												קב.
אלא לחלוקה.												קב.
כל זכר - לרבות בעלי מומין	תניא אידך:											קב.
למאי?												קב.
אי לאכילה												קב.
הרי כבר אמר												קב.
אי לחלוקה												קב.
הרי כבר אמר												קב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-של פיסקה story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

זבחים-טבול יום	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קב
שיכול אין לי אלא תם ונעשה בעל מום, בעל מום מעיקרו מניין? ת"ל: כל זכר.												!	קב
כל זכר - לרבות בעל מום	תניא אידיך:											■	קב
למאי?												^	קב
אי לאכילה												!	קב
הרי כבר אמר												ז	קב
ואי לחלוקה												!	קב
הרי כבר אמר												ז	קב
ואי לבעל מום מעיקרו												!	קב
הרי כבר אמר												ז	קב
שיכול אין לי אלא בעל מום קבוע, בעל מום עובר מניין? ת"ל: כל זכר.												!	קב
כלפי לייא?												ז	קב
איפוך.	רב ששת:											!	קב
לעולם לא תיפוך, ואיצטריך, סלקא דעתך אמינא כי טמא, מה טמא כמה דלא טהור לא אכיל, אף האי נמי כמה דלא מתקן לא אכיל, קא משמע לן.	רב אשי:											!	קב
כל שאינו ראוי וכו'.													קב: <
ולא? והרי בעל מום, דלא ראוי לעבודה וחולק												ז	קב
ותו, הא ראוי לעבודה - חולק, הרי טמא בקרבנות ציבור, דראוי לעבודה ואינו חולק												ז	קב
ראוי לאכיל' קאמר.												!	קב
והרי קטן, דראוי לאכילה ואינו חולק												ז	קב
הא לא קתני.												!	קב
השתא דאתית להכי, לעולם כדקאמר מעיקרא, אי משום טמא, טמא לא קתני, ואי משום בעל מום, רחמנא רבייה.												!	קב
אפי' טמא בשעת זריקת דמים וטהור בשעת הקטר חלבים - אינו חולק.													קב: <
הא טהור בשעת זריקת דמים וטמא בשעת הקטר חלבים - חולק													קב
מתניתין דלא כאבא שאול'													קב
לעולם אינו אוכל עד שיהא טהור משעת זריקה עד שעת הקטר חלבים, דאמר קרא: (ויקרא ז) המקריב את דם השלמים ואת החלב, דאפי' הקטר חלבים נמי בעי.	דתניא, אבא שאול:												קב
נטמא בינתיים, מהו? בשעת זריקה ובשעת הקטרה בעינן והאיכא, או דלמא עד שיהא טהור משעת זריקה ועד שעת הקטר חלבים?	בעי רב אשי:											^	קב
תיקו.												■	קב
דנתה, בא כהן טבול יום ואמר: תן לי ממנחת ישראל ואוכל, אמר לו: ומה אם במקום שיפה כחך בחטאת - דחיתוך מחטאת ישראל, מקום שהורע כחך במנחתך - אינו דין שאדיחך ממנחת ישראל, אמר לו: ומה אם דחיתני מחטאת ישראל, שכשם שיפה כחי כך יפה כחך, תדחיני ממנחת ישראל שכשם שהורע כחי כך הורע כחך? הרי הוא אומר: (ויקרא ז) לכהן המקריב אותה לו תהיה, בא הקרב ואכול. הכסא:	רבא: האי דינא מרבי אלעזר ברבי שמעון גמירנא ליה, דאמר בבית הכסא:												קב

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-טבול יום	Talmud Navigator											
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ממרא												
אמר ליה: תן לי מחטאת ישראל ואוכל, א"ל: ומה במקום שהורע כחי במנחתו - דחיתוך ממנחת ישראל, מקום שיפה כחי בחטאתי - אינו דין שאדיחך מחטאת ישראל, א"ל: ומה אם שדחיתני ממנחת ישראל, שכשם שהורע כחך כן הורע כחי, תדחיתני מחטאת ישראל, שכשם שיפה כחך כך יפה כחי? א"ל: הרי הוא אומר: (ויקרא ו) הכהן המחטא אותה יאכלנה, בא חטא ואכול.												קב: ■
אמר ליה: תן לי מחזה ושוק ואוכל, אמר ליה: ומה במקום שיפה כחך בחטאתך - דחיתוך מחטאת ישראל, מקום שהורע כחך בשלמים שאין לך בהן אלא חזה ושוק - אינו דין שאדיחך מהן, א"ל: מה אם דחיתני מחטאת ישראל שכן הורע כחי אצל נשיי ועבדיי, תדחיתני מחזה ושוק, שכן יפה כחי אצל נשיי ועבדיי? א"ל: הרי הוא אומר: (ויקרא ז) לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה, בא זרוק ואכול - יצא טבול יום קוליו וחמוריו על ראשו, אונן מימינו, מחוסר כפרה משמאלו.												קב: ■
לימא ליה: תן לי מבכור ואוכל, משום דא"ל: ומה במקום שהורע כחי בחטאת אצל נשיי ועבדיי - דחיתוך מחטאת ישראל, מקום שיפה כחי בבכור דכוליה דילי היא - אינו דין שאדחך ממנו ומה אם דחיתני מחטאת, שכשם שהורע כחך כן הורע כחי, תדחיתני מבכור, שכשם שיפה כחך כך יפה כחי? הרי הוא אומר: (במדבר יח) את דמם תזרוק על המזבח ואת חלבם תקטיר ובשרם יהיה לך, בא זרוק ואכול.	פריך רב אחאי:											קב: ⚡
ואידך?												קב: ⚡
פריך: מי כתיב ובשרם לכהן הזורק? ובשרם יהיה לך כתיב, אפי' לכהן אחר.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]											קב: !
והיכי עביד הכי?												קב: ⚡
בכל מקום מותר להרהר, חוץ ממרחץ ומבית הכסא	והאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											קב: ⚡ ■
לאונסו שאני.												קב: !
כל שלא זכה המזבח בבשרה לא זכו כהנים בעורה, שנאמר: (ויקרא ז) עולת איש, עולה שעלתה לאיש.												קב: ■
עולה שנשחטה שלא לשמה, אע"פ שלא עלתה לבעלים - עורה לכהנים.												קב: ■
אחד עולת האיש ואחד עולת האשה - עורותיהן לכהנים.												קב: ■
עורות קדשים קלים לבעלים.												קב: ■
עורות קדשי קדשים לכהנים, קל וחומר, ומה אם עולה שלא זכו בבשרה זכו בעורה, קדשי קדשים שזכו בבשרה אינו דין שיזכו בעורה, אין מזבח יוכיה, שאין לו עור בכל מקום.												קב: ■
עולת איש - פרט לעולת הקדש, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]											קב: ■
פרט לעולת גרים.	רבי יוסי בר' יהודה:											קב: ■
מאי פרט לעולת הקדש?												קב: ^
פרט לעולה הבאה מן המותרות.												קב: !
הניחא למ"ד: מותרות לנדבת ציבור אולי, אלא למ"ד: מותרות לנדבת יחיד אולי, מאי איכא למימר?												קב: ⚡
העולה - עולה ראשונה	כדאמר רבא:											קב: ! ■
ה"נ העולה - עולה ראשונה.												קב: !
פרט למתפס עולה לבדק הבית, לא מיבעיא למ"ד קדשי בדק הבית תפסי מדאורייתא, אלא אפילו למ"ד לא תפסי, הני מילי בשר, אבל עור תפסי.	רבי אייבו א"ר ינאי:											קב: ■
פרט לעולה הבאה מן המותרות.	וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											קב: ■
כמאן? כרבי יהודה, הא הדר ביה	רב המנונא לרב נחמן:											קב: ⚡
ששה לנדבה, לעולה הבאה מן המותרות, שלא יהו כהנים זכאין בעורה, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											קב: ⚡ ■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-kev:</p>	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
אם כן, ביטלת מדרשו של יהודע הכהן.	אמר לו רבי נחמיה, ואמרי לה ר"ש:											ז	ז	קג.
(ויקרא ה) אשם הוא אשם אשם לה'. כל שבא משום חטאת ומשום אשם ילקח בו עולות, הבשר לשם, עורה לכהנים.	דתניא, זה מדרש דרש יהודע הכהן:											ז	ז	קג.
אלא מר במאי מוקים לה?	א"ל: [רבי יהודה]											ז		קג.
מוקימנא ליה במקדיש נכסיו, וכדרכי יהושע	א"ל: [רבי נחמיה/ר"ש]											!		קג.
המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מזבח זכרים ונקבות. ר"א אומר: זכרים ימכרו לצורכי עולות, נקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים, ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית	דתנן: [ר"א]												!	קג.
זכרים עצמם יקרבו עולות, ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויבא דמיהן עולות, ושאר נכסים יפלו לבדק הבית	רבי יהושע:												!	קג.
ואפ"ל רבי יהושע דאמר: אדם חולק הקדישו, הני מילי בשר, אבל עור תפיס.													!	קג.
פרט לעולת גרים.	רבי יוסי ברבי יהודה:													קג.
אטו גר לאו איש הוא?	רב סימאי בר חילקאי לרבינא:												ז	קג.
פרט לגר שמת ואין לו יורשים.	אמר ליה: [רבינא]												!	קג.
עולת איש - אין לי אלא עולת איש, עולת גרים נשים ועבדים מניין? ת"ל: עור העולה, ריבה ואם כן, מה תלמוד לומר עולת איש? עולה שעלתה לאיש, פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה, שלא יהו הכהנים זכאין בעורה, יכול שאני מרבה שנשחטה שלא לשמה, הואיל ולא עלתה לבעלים לא יהו כהנים זכאין בעורה? ת"ל: עור העולה, מ"מ.	תנו רבנן:													קג.
עור העולה - אין לי אלא עור העולה, עורות קדשי קדשים מניין? ת"ל: עור העולה אשר הקריב, יכול שאני מרבה אף קדשים קלים? ת"ל: עולה, מה עולה קדשי קדשים, אף כל קדשי קדשים	[ת"ק]													קג:
עור העולה - אין לי אלא העולה, עורות קדשי קדשים מניין? ודין הוא: ומה עולה שלא זכו בבשרה וזכו בעורה, קדשי קדשים שזכו בבשרן אינו דין שזכו בעורן	רבי ישמעאל:													קג:
מזבח יוכיח, שזכה בבשר ולא זכה בעור													ז	קג:
מה למזבח שכן לא זכה במקצת, תאמר בכהנים שזכו במקצת, הואיל וזכו במקצת זכו בכוליה.													!	קג:
כל עצמו לא הוצרכנו אלא לעור העולה בלבד, שבכל מקום העור מהלך אחר הבשר, פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין הן ועורותיהן נשרפין עמהן, חטאת ואשם וחבאי שלמי ציבור מתנה לכהן, רצו - מפשיטין אותן, לא רצו - אוכלין אותן ע"ג עורן, קדשים קלים לבעלים, רצו - מפשיטין אותן, רצו - אוכלין אותן על גב עורן אבל עולה נאמר בה: (ויקרא א) והפשיט את העולה ונתח אותה לנתחיה, יכול לא יהו הכהנים זכאין בעורה? ת"ל: (ויקרא ז) עור העולה אשר הקריב לו יהיה, פרט לטבול יום (ומחוסר כיפורים) ואונן, שיכול לא יזכו בבשר שהוא לאכילה יזכו בעור שאינו לאכילה? ת"ל: לו יהיה, פרט למחוסר כיפורים וטבול יום ואונן.	רבי:													קג:
ות"ק נמי תיפוק לי מדינא													ז	קג:
מילתא דאתא בקל וחומר טרה וכתב לה קרא.	[ת"ק]												!	קג:
ורבי ישמעאל האי אשר הקריב מאי עביד ליה?													ז	קג:
פרט לטבול יום ומחוסר כיפורים ואונן.	[רבי ישמעאל]												!	קג:
ותיפוק ליה מלו יהיה													ז	קג:
רבי ישמעאל לטעמיה													!	קג:
נאמר בעולה לו יהיה ונאמר באשם לו יהיה, מה להלן עצמותיו מותרין, אף כאן עצמותיו מותרין.	דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:												!	קג:
מופני, דאי לא מופני, איכא למיפרך: מה לאשם שכן בשרו מותר, לו יהיה קרא יתירא הוא.														קג:
כל הקדשים שאירע בהן פסול קודם להפשיטן - אין עורותיהן לכהנים, לאחר הפשיטן - עורותיהן לכהנים.														קג:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- storyמעשה- O	statement-מימרא ■ ♪ קושיא- challenge ? שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-kev:	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator											
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימי לא ראיתי עור שיוצא לבית השריפה.	רבי חנינא סגן הכהנים:											■	קג:
מדבריו למדנו, שהמפשיט את הבכור - ונמצא טריפה - שיאותו הכהנים בעורו	רבי עקיבא:										♦	■	קג:
אין לא ראינו ראיה, אלא יצא לבית השריפה.	הכמים:										♦	■	קג:
כל שלא זכה המזבח בבשרה לא זכו הכהנים בעורה												■	קג:
ואע"ג דאפשטיה לעור קודם זריקה												■	קג:
מני?												^	קג:
רבי אלעזר ברבי שמעון היא												!	קג:
אין הדם מרצה על העור בפני עצמו.	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]											!	קג:
כל הקדשים שאירע בהן פסול קודם הפשיטן - אין עורותיהן לכהנים	אימא סיפא:											ז	קג:
אתאן לרבי												■	קג:
הדם מרצה על העור בפני עצמו	דאמר: [רבי]											■	קג:
רישא רבי אלעזר ברבי שמעון, סיפא רבי?												ז	קג:
מדסיפא רבי היא, רישא נמי רבי היא, ומודה רבי שאין הפשט קודם זריקה.	אביי:											!	קג:
מדרישא ר"א ברבי שמעון, סיפא נמי ר"א בר"ש, מאי קודם הפשט ומאי אחר הפשט? קודם שנראו להפשט, - אחר שנראו להפשט.	רבא:											!	קג:
מאי רבי ומאי רבי אלעזר בר' שמעון?												^	קד:
הדם מרצה על העור בפני עצמו, וכשהוא עם הבשר, נולד בו פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה - הרי הוא כיוצא בו	דתניא, רבי:											♦	קד:
אין הדם מרצה על העור בפני עצמו, וכשהוא עם הבשר, נולד בו פסול קודם זריקה - הרי הוא כיוצא בו, אחר זריקה - הורצה בשר שעה אחת, יפשיטנו ועורו לכהנים.	רבי אלעזר בר"ש:											♦	קד:
לימא, בדברי אליעזר ורבי יהושע קמיפלגי												ז	קד:
(דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם - רבי יהושע אומר: אם אין דם אין בשר, אם אין בשר אין דם	דתניא: [רבי יהושע]											♦	קד:
דם אע"פ שאין בשר, שנאמר: (דברים יב) ודם זבחיך ישפך, א"כ, מה ת"ל ועשית עולותיך הבשר והדם? לומר לך: מה דם בזריקה אף בשר בזריקה, הא למדת, שריוח יש בין כבש למזבח	רבי אליעזר:											♦	קד:
לימא, מ"ד הורצה - כר"א, ומ"ד לא הורצה - כר' יהושע												ז	קד:
אליבא דר"א כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי יהושע												!	קד:
כרבי יהושע	מ"ד לא הורצה:											!	קד:
אמר לך: עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם - אלא בבשר דליכא פסידא לכהנים, אבל עור דאיכא פסידא לכהנים - אפילו רבי יהושע מודה, מידי דהוה איוצא	מ"ד, הורצה:											!	קד:
נטמא הבשר או נפסל, או שיצא חוץ לקלעים - ר"א אומר: יזרוק	דתנן: [רבי אליעזר]											!	קד:
לא יזרוק	רבי יהושע:											!	קד:
ומודה רבי יהושע שאם זרק - הורצה.	[רבי יהושע]											!	קד:
א"ר חנינא סגן הכהנים כו'.												■	קד:
ולא? הרי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים												ז	קד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	
למצותן לא קאמרינן.														◊	!	קד.
הרי קודם הפשט וקודם זריקה														◊	ז	קד.
חלוץ קאמרינן.														◊	!	קד.
והאיכא אחר הפשט וקודם זריקה, כרבי אלעזר ברבי שמעון														◊	ז	קד.
אין הדם מרצה על העור בפני עצמן	דאמר: רבי אלעזר ברבי שמעון]													◊	ז	קד.
כרבי														◊	!	קד.
הדם מרצה על העור בפני עצמו.	דאמר: רבי]													◊	!	קד.
ואיבעית אימא: אפילו תימא כרבי אלעזר ברבי שמעון, מודה רבי שאין הפשט קודם זריקה.														◊	!	קד.
והאיכא נמצאת טריפה בבני מעיים														◊	ז	קד.
נמצאת טריפה בבני מעיים - מרצה.	קסבר: רבי חנינא סגן הכהנים]													◊	!	קד.
מדבריו למדנו, שהמפשיט את הבכור ונמצא טריפה - שיאותו הכהנים בעורו	דיקא נמי, דקתני, א"ר עקיבא:													◊	■	קד.
ש"מ.														◊	■	קד.
ואלא מאי קמ"ל ר"ע?														◊	ז	קד.
הא קמ"ל, דאפילו בגבולין.	[רבי עקיבא]													◊	!	קד.
הלכה כר"ע, ואף ר"ע לא אמר אלא כשהתירו מומחה, אבל לא התירו מומחה לא.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:													◊	■	קד.
והלכתא כדברי חכמים														◊	■	קד.
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, בזמן שהן נשרפין כמצותן - נשרפים בבית הדשן ומטמאין בגדים, ואם אינן נשרפין כמצותן - נשרפין בבית הבירה ואינן מטמאין בגדים.														■	■	קד.
היו סובלין אותן במוטות, יצאו הראשונים חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו, הראשונים מטמאין בגדים והאחרונים אינן מטמאין בגדים עד שיצאו אלו														■	■	קד:
יצאו - אלו ואלו מטמאין בגדים	[ת"ק]													◊	■	קד:
אינן מטמאין עד שיוצת האור ברובן.	רבי שמעון:													◊	■	קד:
ניתך הבשר - אין השורף מטמא בגדים.														■	■	קד:
מאי בירה?														■	■	קד:
מקום יש בהר הבית ובירה שמו	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													◊	!	קד:
כל הבית כולו קרוי בירה, שנאמר (דברי הימים א כט) הבירה אשר הכינותי.	ריש לקיש:													◊	!	קד:
שלשה בית הדשנין הן:	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:													◊	■	קד:
בית הדשן גדול היה בעזרה, ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול קודם זריקה														◊	■	קד:
ובית הדשן אחר היה בהר הבית, ששם שורפין פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול אחר זריקה														◊	■	קד:
ובמצותן - חוץ לשלש מחנות.														◊	■	קד:
שלשה בית הדשנין הן:	תני לוי:													◊	■	קד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	קד:		
בית הדשן גדול היה בעזרה, ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה												■	◊	קד:	
ובית הדשן אחר היה בהר הבית, ששם שורפין פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול ביציאתן												■	◊	קד:	
ובמצותן - חוץ לשלש מחנות.												■	◊	קד:	
לינה מהו שתועיל בפרים הנשרפים ובשעירים הנשרפים? מי אמרינן: כי מהניא לינה בבשר דבר אכילה, אבל הני דלאו בני אכילה נינהו לא, או דלמא לא שנא?	בעי רבי אלעזר:											^	◊	קד:	
הא מילתא איבעיא ליה לאביי, ופשטנא ליה מהא:	רבא:											!	◊	קד:	
ושוין, שאם חישב באכילת פרים ובשריפתן - שלא עשה כלום												■	!	◊	קד:
מאי לאו מדמחשבה לא פסלה, לינה נמי לא פסלה.												!		קד:	
לא, מחשבה הוא דלא פסלה אבל לינה פסלה?												⚡	◊	קד:	
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפין מועלין בהן משהוקדשו, נשחטו - הוכשרו ליפסול בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה	תא שמע:											■	!	◊	קד:
מאי לאו לינת בשר.												!		קד:	
לא, לינת אימורין.												⚡	◊	קד:	
כולן מועלין בהן בבית הדשן עד שיותך הבשר	והא מדקתני סיפא:											■	⚡	קד:	
מדסיפא בשר, רישא נמי בשר												⚡	◊	קד:	
מידי איריא? סיפא בשר, רישא אימורין.												!	◊	קד:	
אירע בהן פסול ביציאתן	תא שמע, דתני לוי:											■	!	◊	קד:
מאי לאו פסול לינה.												!		קד:	
לא, פסול טומאה ופסול יציאה.												⚡	◊	קד:	
יציאה מהו שתועיל בפרים הנשרפים ושעירים הנשרפים?	בעי ר"א:											^	◊	קד:	
מאי קמיבעיא ליה?												^		קד:	
כי קמיבעיא ליה אליבא דמ"ד עדיין לא הגיע זמנו לצאת מי אמרינן: ה"מ בשר, דאין סופו לצאת, אבל הני דסופן לצאת לא, או דלמא ה"נ לא הגיע זמנו לצאת?	רבי ירמיה בר אבא:											!	◊	קד:	
שאירע בו פסול ביציאתו	ת"ש, דתני לוי:											■	!	◊	קד:
מאי לאו פסול יציאה.												!		קד:	
לא, פסול טומאה ופסול לינה.												⚡	◊	קד:	
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שיצא רובו במיעוט אבר, מהו? הך מיעוטא דאבר בתר רובא שדינן ליה והא לא נפקא ליה, או דלמא בתר רובא דבהמה שדינן?	בעי רבי אלעזר:											^	◊	קד:	
פשיטא, דלא שבקינן רובא דבהמה ואולינן בתר רובא דאברים												!	◊	קד:	
אלא שיצא חציו ברוב אבר, האי מיעוטא דאבר בתר רוב אבר שדינן ליה והא נפק ליה, או דלמא בתר בהמה שדינן ליה?												^	◊	קד:	
תיקו.												■		קד.	
רבה בר רב הונא מתני לה בגבירי, כמתעסקין בו חמשה בני אדם ונפקו תלתא ופשו להו תרי, מאי? בתר רוב מתעסקין אזלינן, או בתר בהמה אזלינן?	[רבה בר רב הונא]											^	◊	קד.	
תיקו.												■		קד.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-kev:</p>	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	קא
פרים ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו, מהו? מי אמרין: כיון דנפקי להו איטמו להו, או דלמא כיון דהדור הדור?	בעי רבי אלעזר:												קא
היו סובלין אותן במוטות, הראשונים יצאו חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו, הראשונים שיצאו חוץ לחומת העזרה מטמאין בגדים, והאחרונים אין מטמאין בגדים עד שיצאו	ר' אבא בר ממל, ת"ש:												קא
ואי ס"ד כיון דנפקי להו איטמו, הנך דאיכא גואי נמי ליטמא													קא
ותסברא? הא בעינא (ויקרא יד) ואחר יבא אל המחנה וליכא	רבא:												קא
אלא רבי אלעזר היכי בעי לה?													קא
כגון דנקיטי לה בבקולסי.													קא
השורף פרה ופרים הנשרפין והמשלח את השעיר והמוציאן מטמא בגדים, והן עצמן אין מטמאין בגדים אבל מטמאין אוכלין ומשקין, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]												קא
פרה ופרים מטמאין אוכלין ומשקין, שעיר המשתלח אינו מטמא, שהוא חי, והחי אינו מטמא אוכלין ומשקין.	חכמים:												קא
בשלמא לרבי מאיר, כדתנא דבי ר' ישמעאל													קא
(ויקרא יא) על כל זרע זרוע - מה זרעים שאין סופן ליטמא טומאה חמורה וצריכין הכשר, אף כל שאין סופן ליטמא טומאה חמורה צריכין הכשר, יצתה נבלת עוף טהור, שסופה ליטמא טומאה חמורה ואין צריכה הכשר	דתנא דבי רבי ישמעאל:												קא
אלא לרבנן, אי אית להו דתנא דבי רבי ישמעאל, אפילו שעיר המשתלח נמי אי לית ליה, אפי' פרה ופרים מגילן?													קא
צריכין הכשר טומאה מקום אחר.	כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא:												קא
פרים ושעירים הנשרפים מהו שיטמאו אוכלין ומשקין בפנים ככחוף? מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי או לא?	בעי רבי אלעזר:												קא
מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי.	בתר דבעיא הדר פשטה: [רבי אלעזר]												קא
נבלת עוף טהור, לר' מאיר, מהו שיטמא בכזית? דמחטא לארעא לא תיבעי לך, דנקיט בפומיה לא תיבעי לך, כי תיבעי לך - דנקיט ליה בידיה, מחוסר קריבה כמחוסר מעשה דמי או לא?	בעא מיניה רבי אבא בר ממל מרבי חייה בר אבא:												קא
מחוסר קריבה לאו כמחוסר מעשה דמי.	א"ל: [רבי חייה בר אבא]												קא
שלשה עשר דברים נאמרו בנבלת עוף טהור, וזה אחד מהן, צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר ומטמא טומאת אוכלין בכביצה	איתיביה:												קא
מאי לאו ר"מ היא?													קא
לא, רבנן היא.													קא
צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר	והא קתני רישא:												קא
ומאן שמעת ליה האי סברא? ר"מ, ומדרישא ר"מ, סיפא נמי ר"מ													קא
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.													קא
שחזתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה	והא מדקתני סיפא:												קא
מאן שמעת ליה האי סברא? ר"מ													קא
רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן?													קא
אין, רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן.													קא
לא תיתיב אכרעך עד דאמרת ליה הא מילתא: נבלת עוף טהור לר"מ, מונין לה ראשון ושני או אין מונין ראשון ושני?	רב המנונא לרבי זירא:												קא
כל היכא דמטמא אדם במגע - מונין בו ראשון ושני, כל היכא דאין מטמא אדם במגע - אין מונין בו ראשון ושני.	א"ל: [רבי זירא]												קא

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator																		
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
הא דתנן:	בעא מיניה רבי זירא מרבי אמי בר חייא, ואמרי לה מר' אבין בר כהנא:																			ק:
חיבורי אוכלין ע"י משקין - חיבור לטומאה קלה ואין חיבור לטומאה חמורה	[תנן]																			ק:
מונין בו ראשון ושני, או אין מונין בו ראשון ושני?																				ק:
כל היכא דמטמא אדם - מונין בו ראשון ושני, אין מטמא אדם - אין מונין בו ראשון ושני.	א"ל: רבי אבין בר כהנא]																			ק:
יצאו אלו ואלו.																				ק:
מה"מ?																				ק:
להלן אתה נותן להם ג' מחנות וכאן מחנה אחת, אם כן למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך: כיון שיצא חוץ למחנה אחת - מטמא בגדים.	דת"ר:																			ק:
והיא גופה מנלן?																				ק:
(ויקרא ד) והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה - חוץ לג' מחנות אתה אומר: חוץ לג' מחנות, או אינו אלא מחנה אחת? כשהוא אומר בפר העדה (ויקרא ד) מחוץ למחנה, שאין צריך לומר, שהרי כבר נאמר: (ויקרא ד) כאשר שרף את הפר הראשון, ליתן לו מחנה שניה כשהוא אומר מחוץ למחנה בדשן, שאצ"ל, שהרי כבר נאמר: (ויקרא ד) על שפך הדשן ישרף, ליתן לו מחנה שלישית.	דת"ר:																			ק:
ור"ש האי מחוץ למחנה מאי עביד ליה?																				ק:
מיבעי ליה לכדתניא:																				ק:
נאמר כאן חוץ למחנה ונאמר להלן (במדבר יט) חוץ למחנה, מה להלן חוץ לג' מחנות, אף כאן חוץ לג' מחנות ומה להלן למזרחה של ירושלים, אף כאן למזרחה של ירושלים.	[תניא] רבי אליעזר:																			ק:
לרבנן היכא שריף להו?																				ק:
היכן נשרפין? לצפון ירושלים חוץ לשלש מחנות	כדתניא: [ת"ק]																			ק:
אבית הדשן נשרפין.	רבי יוסי הגלילי:																			ק:
מאן תנא דפליג עליה דר' יוסי הגלילי? ר' אליעזר בן יעקב היא	רבא:																			ק:
(ויקרא ד) על שפך הדשן ישרף - שיהא שם דשן	דתניא: [ת"ק]																			ק:
שיהא מקומו משופך.	רבי אליעזר בן יעקב:																			ק:
דילמא במקומו משופך פליגי.	אמר ליה אביי:																			ק:
השורף מטמא בגדים, ולא המצית את האור מטמא בגדים, ולא המסדר את המערכה מטמא בגדים, ואיזהו השורף? המסייע בשעת שריפה, יכול אף משנעשו אפר מטמא בגדים? תלמוד לומר: אותם, אותם מטמאין בגדים, ומשנעשין אפר אין מטמאין בגדים	תנו רבנן: [ת"ק]																			ק:
אותם מטמאין בגדים, ניתך הבשר אין מטמאין בגדים.	רבי שמעון:																			ק:
מאי בינייהו?																				ק:
איכא בינייהו דשויהו חרוכא.	רבא:																			ק:
הדרן עלך טבול יום																				

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
השוחט והמעלה בחוץ - חייב על השחיטה וחייב על העלאה	[רבנן]														קו.
שחט בפנים והעלה בחוץ - חייב, שחט בחוץ והעלה בחוץ - פטור, שלא העלה אלא דבר פסול	רבי יוסי הגלילי:														קו.
אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ, כיון שהוציאו פסלו.	אמרו לו: [רבנן]														קו.
הטמא שאכל בין קדש טמא בין קדש טהור - חייב	[רבנן]														קו.
טמא שאכל טהור - חייב, וטמא שאכל טמא - פטור, שלא אכל אלא דבר טמא	רבי יוסי הגלילי:														קו.
אף טמא שאכל את הטהור, כיון שנגע בו טמאווהו.	אמרו לו: [רבנן]														קו.
וטהור שאכל טמא - פטור, שאינו חייב אלא על טומאת הגוף.															קו.
בשלמא העלה, כתיב עונש וכתיב אזהרה, עונש - דכתיב: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, אזהרה - דכתיב: (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך, וכי הא דא"ר אבין א"ר אלעזר:															קו.
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה	[רבי אבין א"ר אלעזר]														קו.
אלא שחיטה, בשלמא עונש - דכתיב: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, אלא אזהרה מנלך?															קו.
אמר קרא: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחיםם לשעירים.															קו.
האי מיבעי - ליה לכדרא															קו.
מנין לזובח בהמה למרקוליס שהוא חייב? דכתיב: ולא יזבחו עוד את זבחיםם, אם אינו ענין לכדרכה, דכתיב: (דברים יב) איכה יעבדו, תנהו ענין לשלא כדרכה	דאמר ר"א:														קו.
קרי ביה ולא יזבחו וקרי ביה ולא עוד.	רבה:														קו.
אכתי מיבעי ליה לכדתניא:															קו.
עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שהרי עונשן אמור: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד, אזהרה מנין - דכתיב: (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך, מכאן ואילך הוא מדבר בזבחים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שהרי נאמר: (ויקרא יז) למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיםם אשר הם זבחים, זבחים שהתרת לך כבר על פני השדה, לומר לך: הזובח בשעת איסור הבמות, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב על פני השדה והביאום לה' - זו מצות עשה, לא תעשה מניין? ת"ל: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד, יכול יהא ענוש כרת? ת"ל: (ויקרא יז) חוקת עולם תהיה זאת להם לדורותם, זאת להם - ולא אחרת להם	[דתניא]														קו.
ק"ו, ומה במקום שלא ענש זוהיר, מקום שענש אינו דין שהזוהיר.	אלא אמר אביי:														קו.
א"כ, לא יאמר לאו בחלב ותיתי ק"ו מנבילה, מה נבילה שלא ענש זוהיר, חלב שענש אינו דין שהזוהיר	רבינא לאביי:														קו.
אתא לקמיה דרבא															קו.
מנבלה נמי לא אתיא, דאיכא למיפרך: מה לנבלה שכן מטמא.	א"ל: [רבא]														קו.
משרצים טמאין	[רבינא]														קו.
מה לשרצים טמאין שטמאין.	[רבא]														קו.
משרצים טהורים	[רבינא]														קו.
מה לשרצים טהורים שאיסורן במשהו.	[רבא]														קו.
מערלה וכלאי הכרם	[רבינא]														קו.
מה לערלה וכלאי הכרם שכן אסורין בהנאה.	[רבא]														קו.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משביעית	[רבינא]									¿		קו:
מה לשביעית שכן תופסת דמיה.	[רבא]									!	◇	קו:
מתרומה	[רבינא]									¿	◇	קו:
שכן לא הותר מכללה.	[רבא]									!	◇	קו:
מכולהו נמי, שכן לא הותרו מכללן.	[רבא]									!	◇	קו:
אי קשיא לי הא קשיא לי	רבא:									¿		קו:
פסח ומילה מצות עשה	הא דתנן:									■ ¿	◇	קו:
תיתי בק"ו ממותיר, מה מותר שלא ענש הזהיר, פסח ומילה שענש אינו דין שהזהיר										¿	◇	קו:
אמריתה לשמעטא קמיה דרב כהנא	רב אשי:									○		קו:
ממותיר לא אתיא, דאיכא למיפרך: מה למותר שכן אין לו תקנה, תאמר בפסח שיש לו תקנה.	ואמר לי: [רב כהנא]									!	◇	קו:
וכי מזהירין מן הדין? אפילו למ"ד עונשין מן הדין, אין מזהירין מן הדין										¿	◇	קו:
אלא כדרבי יוחנן										!		קו:
אתיא הבאה הבאה, מה להלן לא ענש אא"כ הזהיר, אף כאן לא ענש אא"כ הזהיר.	דאמר: [רבי יוחנן]									■ !	◇	קו: